

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét
illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög czentimeternyi ter árá 4 kr. Gyárosok, kereskedők
és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt.
Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttérli cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Tanulságok.

Magyarország fővárosában néhány napon keresztül a külföld legkiválóbb újságírói adtak találkát egymásnak és vitatkoztak érdekes irodalmi és társadalmi kérdések felett.

Itt időzésük és tanácskozásaik eredményéből több nemű tanulságokat vonhatunk le.

Az első az, hogy a külföld még most is alig ismer. Ezen urak, kik szakadatlan forgatják a tollat s tárgyalják Európa sorsát, a budapesti lapok tudósításai szerint, alig tudtak valamit országunk belálapotairól.

Ha intelligens elem is csak felületesen tud felőlünk valamit, mily tájékozatlan a külföldi nagy közvélemény?...

Magyarországot külföld, mióta nemzeti királysága megszűnt, elfeledte. Egy nagy esemény vonta csak ránk a figyelmet.

Ily esemény volt e században a szabadság harcunk. A világ figyelmét vonta Magyarország magára. s bukásában a népek milliói részvéte kísérte a magyar nemzetet.

Az 50-es években az emigráció virrasztott az elélt nemzet felett s nem engedte az európai közvélemény napi rendre térését a nemzet felett. Egy Kossuth képes volt lángszavával, népgyűlések segélyével megoktatni a hatalmas Palmerston kabinetet 1895-ben, hogy helyét a magyar nemzet iránt rokonszenvező kabinet alakuljon 1861-ben véd és dac szövetséget kötött az emigráció a hivatalos olasz-országgal.

Szóval e kiegyezésig ismertek bennünket. De a 67-iki aktus bekövetkezte fogalom zavart idézett elő Európa közvéleményében, s gyorsan napirendre tértek felettünk.

E fogalom zavart a Kossuth beszédei és a bekövetkezett való okozták. Kossuth beszédeiből s az emigráció magaviseletéből, önálló Magyarországról volt tudalma Európának. S be áll egy idő, midőn Magyarország alkotmányt kap, de híre hánva sincs önálló ország jellegének. Mi természetesebb mint kis tartományféle népek tekintettek s napi rendre tértek felettünk.

Hogy mennyire nem ismernek bennünket, azt fényesen dokumentálta Gladstone a híres angol államférfi. —

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1896. Június 19.

Népmondák.

A germán szláv és román néptörzsek közé beékelte magyarság speciális nemzeti-sajátságairól hosszú idők alatt meglehetősen leszokott, s az európai civilizáció hatalmas hallámai a faji jellegét jó részben lemosták a magyar nemzetéről. A kulturális fejlődésben minduntalan megakasztotta nemzetnek éppen nem vol etnográfia, s így az ősi hagyományok, a magyar nép ősi tulajdonságai még irásban sem maradtak meg. Csak a nép ajkán él még a hagyomány, s a régi szokások egyes foszlányai találhatók még meg a nép mondáiból, viseletéből és életviszonyaiból. A magyarországi néprajzi társaság dícséretes buzgalommal áldozatkészséggel gyűjti össze közlönyébe a régi magyar kultúra maradványait, s e társaság közlönyéből vesszük az alább következő két népmondát, melyek közül az első Kulumbán Samu, a másodikat pedig Jakab József a magyar etnográfia e két buzgó híve írta le a nép ajakáról.

I. A szép asszonyok.

Ezok szintén kisebb-nagyobb mértékben ártalmas ellenségei az embereknek. Hol láthatatlanul, hol pedig különböző alakot öltve jelennek meg egyik-másik előtt. A főbe, miket a székegy róluk hisz a következők:

— Ha a beteget éjjel valaki szólítja, ki ne menjen, mert a szépasszonyok elvisszik.

Ha több forgó szél jár egyszerre, azt mondják a szépasszonyok táncolnak. Ilyen-

Midőn 1886-ban az Irhonra vonatkozó törvényeket tárgyalták, Gladstone miniszter azzal érvelt Irhon érdekében, hogy ő oly viszonyt akar létre hozni Anglia és Irhon közt, — mint ez van Ausztria és Magyarország közt. Vagyis Ausztria az állam, Magyarország tartomány. Későbbi üléseben korrigálta ki beszédét, hogy tévedett, mert ő a Magyarország és Horvátország közti kapcsolatot vette zsinorértékül, Anglia és Irhon közti viszony rendezésére.

Ha még Európa legmagasabb államférfia is ennyit tud államiságról, mit várjunk a közvéleménytől?...

Nem is fogunk mi az európai közvélemény előtt tényezők lenni, a míg a mostani szégyenletes közjogi állapotban leszünk. Manap már csak az oly nemzet iránt érdeklődnek, a mely nemcsak szabad de önálló is. Innét van, hogy a kis Szerbiát, Romániát, Montenegrot, Bulgáriát, Görögországot jobban ismerik, mint az ezeréves államiságát ünneplő Magyarországot.

Szó sincs róla, fognak helyest is badarságokat is összeírni rólunk a haza utazott hirlapírók, — érdekes nép leszünk kevés időre megint Európa előtt; — de ez csak, mint szappan buborék féle jelenség, hamar a feledékenység homályába veszünk megint el.

Minden gőcz pont Bécsben léve összpontosítva, a politikai szálak ott futva össze, kül államok nagy követői ott székelve, — ugyan mivel tartunk felszínen magunkat, — ha csak nem Pulszky Károly féle botrányokkal?...

Vonjuk le a tanulságot a külföldi hirlapírók itteni levésükből, s hagyjunk fel még soká — „érdekes” népek lenni, kiknek szokásaikról írjanak a külföldi hirlapírók, a szép magyar nőkről s tüzes borainkról. Ha nem e helyett fogjanak kezdet az igaz hazafiak, s rázzuk le magunkról a dualizmus köteleket, hogy Európa sajtója előtt ne szerepeljünk, mint új felfedezett népcsalád, hanem mint független önálló ország álljunk a világ előtt.

Apponyi a királynál.

Budapest, jun. 18.

Ma nagy fontosságúnak ítél politikai esemény folyt le a budai királyi palotában.

Ugyanis a király ma Apponyi Albert grófot kihallgatáson fogadta. Sokan nagy kombinációkat fűztek e kihallgatáshoz és így

érthető azon érdeklődés, a mivel a képviselőházban történt megjelenését a Ház minden oldalán fogadták.

Értesülésünk szerint Apponyi kihallgatásának nem volt különös politikai háttere, bár természetesen semmi pozitív tudomásunk nincs és nem lehet a kihallgatáson történtekről.

A politikai körökben elterjedt verziók szerint formai okot a kihallgatásra adott, — hogy Apponyi megakartja köszönni a királynak disztudori oklevéllel történt kitérítésének jóváhagyását. Ettől eltekintve azonban a levegő ismét tele van olyan hírlélekkel, a melyek a politikai életben nagyobb változásokat jósolnak.

Hir szerint ismét kísérletek folynak a 67-es alapon álló pártoknak egy közös program alapján való egyesítésre.

Ennek a programnak a kidolgozásán főleg a kormánypárti körökben fáradoznak, míg a nemzeti párt és a kilépettek pártja abban ez idő szerint nem vesz részt.

Annai tény hogy a kormánypárt kebelében a mai helyzettel nagy elégedetlenség tapasztalható és a kormánypárt jobb elemei szívesen vennék egy oly megmondolást, a mely a politikai életben tisztultabb helyzetet eredményezne.

Nagyobb ákezióra ez idő szerint azonban, úgy látszik, egyik részen sincs haljandóság s így a legközelebbi idő semmi nagyobb változást nem fog a politikai életben előidézni.

Szerencsétlenség a siklón.

Távírtai tudósításunk kiegészítését levezetünk a következőket írja:

Budapest, jun. 17.

Késő éjjeli órában megrondító szerencsétlenségről kaptunk hírt, a mely annál fájdalmasabb, mert kedves vendégeinket, a nemzetközi hirlapíró-kongresszus több tagját érte. A budavári gőz-sikló egyik kocsija lezuhant, a benne ülő külföldi hirlapírók pedig a zuhanás következtében megsebesültek. A sikló felfelé haladó kocsija szintén teljes erővel beletűzött a felső pályaházba s egy benne ülő előkelő hivatalnokot súlyosan megsebesített.

Mindez fölévala éjjel történt, — azokkal a külföldi vendégeinkkel, a kiket elutazásuk előtt báró Bánffy miniszterelnök hívott meg magához bucsuzó estére. A fényes estének ez a szomorú vége bizonyára a legdöntőbb fájdalomat kelti mindenki, hisz mindenfelé igazán lelkesen ünnepelték azokat a hirlap író kollegákat, a kik nemzeti ünnepünk alkalmával vendégei voltak Magyarországnak. Tudósítónk az alább következőkben számolnak be az éjjeli szerencsétlenségről:

A zuhanás.

Éjjeli tizenegy óra alig múlt el, a mikor Nagy Mihály gépész a sikló utolsó ren-

des kocsiját bocsátotta le. A kocsik zsufolásig tele voltak ünneplő közönséggel, nagyobb részt külföldi és magyar újságírókkal, a kik a miniszterelnöki est részleteit tárgyalták. A társaság egy jó része lemaradt az utolsó kocsiról s főn a várbeli állomáson türelmetlenül várta, hogy a sikló vezetősége külön kocsit indítson el, a melyet egy ott járt főtisztviselő megígért a társaságnak.

Nagy Mihály gépész állítólag nem értesült arról az intézkedésről s az utolsó rendes kocsit elindítása után eltávozott, Tápay György fűtőre bízva az esetleges további szolgálatot.

A különkocsit természetesen egy pillanat alatt megtöltötték a főtmaradt külföldi újságírók, a kik közt ott voltak: Vivier M. és Yves de Constantin párisi újságírók, Jean Horovitz a Daily Chronicle angol újság bécsei szerkesztője, Paolo Valera a milánói Critica Sociale szerkesztője, Amando Schibsted, a christianiai Aftenposten szerkesztője, Hammer K. V. a christianiai Verdens Gang szerkesztője s még vagy nyolc-an, közöttük német, francia és olasz újságírók.

A kocsik szakadatlan sebességgel rohant lefelé. Állítólag nem volt elég a gőz, mely a fékezésnek a szükséges erőt adhatta volna. Maga a fűtő is tapasztalatlan ember volt, a ki még önállóan soha sem végezte a gépész teendőjét s a fékezéshez egyáltalában nem értett. Természetes dolog, hogy a lefelé rohanó kocsik ugyan olyan sebességgel rántotta föl az alsó állomásra induló kocsit, a melyben egyedül tilt Prileszky Károly királyi főudvarmesteri tisztviselő.

Prileszky az erős lökés pillanatában tisztában volt vele, hogy valamelyes szerencsétlenség előtt áll s fölrogtt ülőhelyéről, hogy egy késsel megmenthesse életét. Már fel is rántotta a kocsit a táján, hogy a vakmerő haláljárat megtegye, mikor a kocsit hirtelen a felső állomás köfalához vágódott s összezúzódott. Az ütközet oly nagy erővel történt, hogy a kocsik szemközti lévő két ülése teljesen egymással csapódott s a szerencsétlen emberek mindakét alsó lábszárát eltörtte. Prileszky egy kétségbeesett jankálással rogyott össze s esésében fejét beleavágta a kocsik roncsaiba, a melyek koponyáját négy helyen bezuhták.

Még nagyobb volt a rémtüet a másik kocsiban, a melyben a külföldi újságírók ültek. A társaság vidáman beszélgetett egymással, mikor a kocsik villámsebességgel lefelé rohant a lejtőn. Az első pillanatban még jókedvűen kacagtak, mikor az első lökés következtében egymás fölébe estek, de ezt a vidám kacajt a következő pillanatban halálos rémtüet és a sebesültek vérágyasztó kiáltásai váltotta fel. A kocsik a legelképzeltetlenebb erővel vágódott az állomás termekfalához és teljesen összezúzódott. Három rekesz a táján és ablakai összetörték s a faroncsok s üvegeserek a társaságnak majdnem minden egyes tagját többé-kevésbé megsebesítették. Megsebesült a kocsik-látszó egyik alkalmozottja is, a ki az alsó állomáson az érkező utasok szolgálatjára állott.

Iszonyu volt a kép, amit szerencsétlenség színhelye nyújtott. A sebesültek fájdalmas nyögése egybegyűlt az alsó állomáson várakozó közönség rémült segélykiáltásaival.

Mindenki elvesztette a fejét s az első pillanatban tanácstalanul állott a szomorú helyen. Csak egy rendőr őrizte meg lélekjelenlétét, a ki a telefonhoz sietet s első sorban az önkéntes mentőegységet értesítette a katasztrófáról. Gyancsak ez a rendőr kért segítséget a Szent János-kórházból s a főkapitányságtól is.

Nehéz percek teltek el a kétségbeesett várakozásban. Mindenki ideges türelmetlenséggel, nyugtalanul tekintett a lánchid felé a honnan az első segítséget, a mentőket várta. Egyesek a sebesültekhez siettek, vizet hoztak orvoslóként s gyógyszerárba futottak kötőszerekért.

Végre néhány percnyi aggodó várakozás után megérkeztek a várta-várt mentők, Kovács Aladár orvos-főparancsnokkal az élükön. Az orvosok nyomban ápolás alá vették a sebesülteket, sebeit kimosták, fertőtlenítették, bekötötték s a súlyosabban sebesülteket további gyógykezelés végett szintén a budapesti mentő állomásra részint a buda Szent János-kórházba szállították, a könnyebben sebesülteket pedig lakásukra vitték.

A sebesültek.

Csak ezután, a rémtüet némi csillapodása után, voltak képesek a mentők hivatalosan konstatálni, hogy szerencsétlenségnek összesen hét sebesültje van, ezek között négyen súlyos, harman pedig könnyen sérüléseket szenvedtek.

Beszélnek még ezenkívül másik négy sebesültől is, akik azonban csak kisebb kezelőseket szenvedtek sanelkül, hogy mentők segítségét vették volna igénybe, kocsin hazavitették magukat.

A mentő egyesület hivatalos közlése szerint a sebesültek a következők:

Prileszky Károly királyi főudvarmesteri tisztviselő, akinek mind a két lábára eltört s azonkívül a fején is több zuzódást szenvedett; a Szent János-kórházban ápolják.

Paolo Valera, Critica Sociale szerkesztője, Milanóból, a kinek a fején egy hat centiméternyi súlyos vágott seb van; a Szent János-kórházban ápolják.

Jean Horovitz, a Daily Chronicle szerkesztője Bécsből, súlyos agyrázkódást szenvedett, a mely az első pillanatban aggodalomra adott okot. A mentők a sebesültet a markó-utcai főállomáson ápolják s mint éjjeli két órakor értesültünk, már jelentékenyen jobban érzi magát.

Amand Schibsted, az Aftenposten szerkesztője Christianiából, arca baloldalán szenvedett súlyosabb természetű sebeket. A mentők lakására, a Bristol fogadóba szállították.

Giulio a Clerici, a Dommerzio szerkesztője Nápolyból, mind a két combján zúzódásokat szenvedett. A mentők lakására, a Rémi fogadóba szállították.

Gustavo Chiesi a M'Italia del Popolo szerkesztője Rómából, a kinek bal lábán vannak erősebb zúzódások. A mentők zöldfa-utcai lakására szállították.

Ezenek kívül állítólag megsebesültek még Yves de Constantin párisi hirlapíró, Hammer K. V. a Verdens Gang szerkesztője Christianiából és M. Vivien párisi hirlapíró, a kik azonban szerencsére jelentéktelen sértü-

Elfogták őket egytől-egyig; vitték nehézőkös rabágra. A mentő a királykisasszony ablakai alatt haladt el, ki „ablakába kiállva nézte, mint viszik apját láncra verve. Nemcsak nem siratta szülőjét, hanem a kezébe véve jegyesének kiszabott fehér ingét, dalolva varrni kezdett. A jó fejedelem elkecserevén leányának árulása, de még inkább a most látottak miatt, elátkozta őt, hogy mindaddig az erdői vár földalati pinceszében éljen, míg a megkezdett inget meg nem varrja, de egy esztendőben csak egyet szabad öltenie s azt is nagypénteken. Előbb csak úgy szabadul meg, ha akad olyan leány, a ki őt megváltja.

Az apa átka megfogta a leányt, a gonosz körülvette őt abban a percben és őri mind mai napig, mert még senkisémet akadt, a ki megváltotta volna. Pedig már sokan megpróbálták, mert a szép király, leány tömérdek kincsével azé lesz, a ki megváltja. Ez azonban nem könnyű dolog mert egy esztendőben csak egyszer lehet megpróbálni, — nagyszüttörtökön, — s a vállalkozónak három kemény próbát kell kiállania. Három rettenetes alakban kell az előközöttat megcsókolnia, ekkor az átok megszűnik. Legelőször vadkan alakjában jelenik meg a leány, szája tájtézik, agyait csattogtatja, orrával és lábával hánnya a földet s rőfűve ront a jövevénynek. Neni kell tőle félni, mert nem bánt, csak az alakjába bujt rossz lélek ijeszt; ha a leány nem ijed meg, hanem bátran megcsókolja a csuf fenevadat, az első próbát megnyerte. De most jön még csak a java. A leányt őrző gonosz, félve hogy altszati hatalmát, rettenetessékké teszi az alakokat, mikben a küssasszonynak elő kell jönni. Másodszor bűzlől bivalyból alakjában jó elő: semeit forgatva, szörnyű fejt isszonyuan rázza, rohan a pusztá közel álló merészkezőnek. Oly retentő a jelenet, hogy e próbánál rendesen megszakad a vállalkozók szíve,

II. Rákóczi leánya.

Ha Nagy Károlyból a Szatmár-fel vezető országuton gyalogszerrel megindulunk,

H I R D E T É S E K.

Sz. 1938—1896.

kig.

Abrudbánya város tanácsától.

Hirdetmény.

Abrudbánya városában a kéményseprői állás megüresedvén, — felhívom mindazokat, kik azt elnyerni óhajtják, hogy pályázati kérésüket **folyó évi július hó 15-ig** hozzám adják be.

A fizetési feltételek és a takarítási árak a városi tanács irodájában megtekinthetők.

A VÁROSI TANÁCS.

Abrudbányán, 1896. évi június hó 11-én.

Boér Béla,

polgármester.

456. (1—3)

ERDELYI MAGYAR KONYHA

Budapest, VII. ker., Lövölde-tér 2. sz. alatt, a városligeti fasorban.

„Kolozsvári vendéglő” czim alatt egy „ERDELYI MAGYAR KONYHÁT” állítottam föl.
Ugyanott:

tisztán kezelt asztali- és csemege-borokat mérek ki.

Egyszersmind üzleti helyiségeim az Erdélyrészek találkozó helyül fog szolgálni, minthogy a m. kir. államvasutak millenium utazási és ellátási vállalatát kötött szerződés értelmében a vállalat árkedvezményes ártékát szelvényeit egész Erdélyországra nézve egyedüli erdélyi konyhám képviseli.

FÜLÖP KÁROLY,

kolozsvári vendéglős

Budapest.

375. (7—10)

Minden házalás és végeladással olcsóbb forrás!

POSZLER GYULÁNÁL

Kolozsvárt, Belhíd-utca 3. sz.

Legújabbban megérkeztek és az alábbi árakon kaphatók:

Egy méter jó minőségű Karton	22 kr.
„ „ I. me „ Voile	25 „
„ „ Atlas satén	35 „
„ „ francia	45, 50 „
„ „ batist	35, 40 „
„ „ I. me minőségű Pique	42, 50 „
„ „ szőr ruha-kelme	30 „
„ „ ruha Crepp minden szín	50 „
„ „ francia Delén	50, 60 „
„ „ 130/e széles angol kelme 1 frt, 1-20 kr, 2,30 krig.	
„ „ selyem dísz suráh	90 kr.
„ „ „ Ottomán	1 frt 30 „
„ „ fekete selyem Mervellio	1 „ 20 „
„ „ jó minőségű Chiffon	20 „
„ „ futó szőnyeg	20 „
„ „ nagyon jó derek-béllés	20 „
„ „ darab napernyő 90 kr., 1 frt, 1 frt 50, 2 frt és feljebb.	
„ „ Glott esőernyő	1 frt.
„ „ selyem esőernyő	1 frt 90 kr.
„ „ tuozat Princes zsebkendő	1 „ 40 „

Üzleti elv: olcsó, szabott árak, pontos szolgálat és leg-szolidabb eljárás minden irányban!

A n. é. közönség becses látogatását kérvé, mély tisztelettel
298. (18—x)

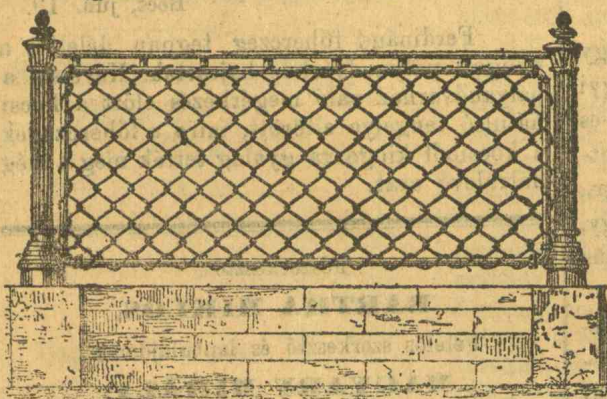
A FENTEBBI.

A cég kiállítása, Fémipar VIII/B. csoport megtekinthető!

LÉBER GYULA

első erd. sodronyszövet-
fonat és szita-áru gyára

Kolozsvárt, Torda-utca.

Ajánlja minden e
szakmába vágó
munkát. Ugyanint:
kertek, erdők, va-
daskertek, szőlők,
sírhelyek stb. beke-
rítéséhez való gép-
fonásait; pince,
padlás, fűsölő vilá-
gossági magtár és
étkezőablakok
roszlyzatát, majör-
ségi udvarok sod-
rony-fonattal való

bevonását, áthányó rosták, szén, koks, kavics, föld és porond válogatásához;
szakra-fogók cséplő- és egyéb gépekhez, sodrony ágybetétek (matracok).
Nemkülönben zöldre festett légy-szövet, szelelő rosták, Backer-féle
rosták és egyébféle használatra vas, réz és cín-szövetek. Kruppa sodrony-
szegélyzetek különféle mintákban; fekeretbe foglalt rosták, löher-szíták
és szíták különféle czélokra igen erősen készítettnek és gyári árak sze-
rint számítottak. Acél táskés sodrony kertek, erdők stb. bevonásához
jutányos árték fel is huzatik.

KÉPES ÁRJEGYZÉKKEL BÉRMENTVE SZOLGÁLOK.

Kiváló tisztelettel:

LÉBER GYULA.

448. (5—10)

KIADÓ LAKÁS.

Széchenyi-tér 42. szám alatt,

a kis hid mellett, az emeleten,

6 utcai, 1 udvari, 1 előszoba, konyha, kamara
és más mellékhelyiségek,

egészen, vagy két lakásra osztva

kiadó folyó évi október hó 1-től.

Közlebbi felvilágosítás kapható ott, az emeleti irodában.

450. (3—3)

A
Belközép-
utca 2. sz. alatt
a Helfy-házánál lévő
GÁMÁN JÁNOS
ÖRÖKÖSE

KÖNYVNYOMDÁJA

ALAPITTATOTT 1860-BAN.

ajánlja a legújabbban teljesen modern berende-
zést nyert és sokszorosan megnagyobbított

vállalatát.

Könyvek, folyóiratok, rovatos ívek, falragaszok,
számlák, meghívók s bármely irodai
nyomtatványokgyorsan, feltűnő csinnal és elismert
szolid árak mellett készíttetnek.

Az összes közszógi
nyomtatványok
állandó kész-
letben!

286. (48—x)

Matutsek József

— 27 év óta fennálló —

férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete

Kolozsvárt, főter 3. szám alatt,

(a volt Huflesz-féle üzlethelyiségben.)

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli-minta után — a legjobb anyagból
és dívat szerint — lehetőleg gyorsan teljesíttetnek.

97. (17—x)

HOFFHER és SCHRANTZ gazdasági gépgyárának képviselősege és bizományi raktára

HIRSCHFELD KÁROLY

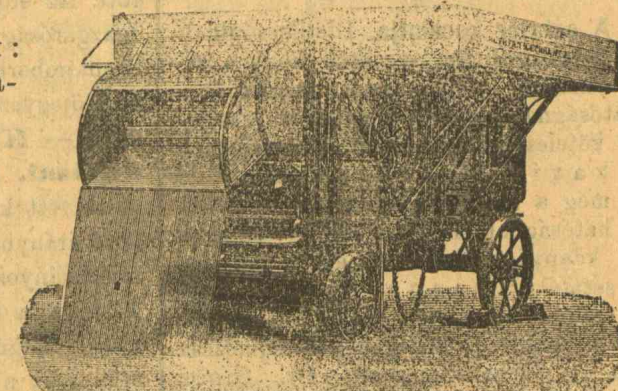
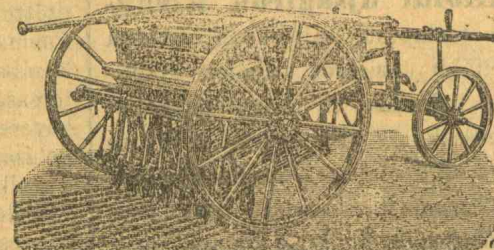
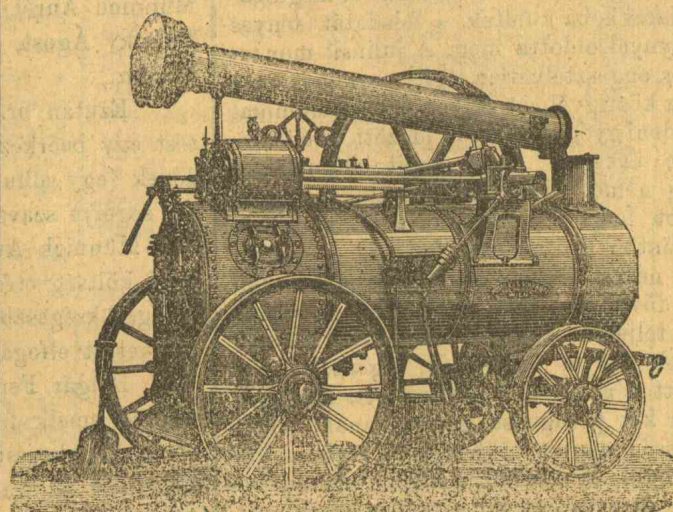
vaskereskedő, gazdasági gépraktáros és okleveles gőzgép kezelőnél Kolozsvárt, Széchenyi-tér (a Vashid előtt).

Állandó raktár:

cséplő-készletek, vetőgépek, takarmány-gyűjtők, Trieurök, rosták, morzsolók, több rendszerű ekék,
boronák stb. és mindennemű gazdasági gépek, eszközök és
hozzávalókban.

Előnyös fizetési feltételek.

271. (18—x)

Terjedelmes árlapok és részletes leírá-
sok kívánatra ingyen és bérmentve.Megrendelések és megkeresések:
Hirschfeld Károly gépraktárá-
hoz Kolozsvárra intézendők.

Nyomatott Magyar Mihály nyomdájában Kolozsvárt, Belközép-utca 38. szám alatt.